

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de
APARE SĂPTĂMĂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei, —
Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor

un șir petii 6 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

+ Armand Călinescu,

primul ministru al Țării

Di Armand Călinescu, primul ministru al Țării, a căzut ucis de o echipă de foști membri ai Gărzii de Fier. Faptul s'a petrecut Joi, 21 Septembrie ora 2 d. a. Este pentru a doua oară că în curs de 6 ani primul ministru al Țării cade împușcat de membri aceleiaș organizații, care a introdus în viața noastră politică metodele barbare și odioase ale asasinatului.

Abstrăgând de meritele celui căzut la postul datoriei, care prin remarcabile însușiri de destoinicie și energie a fost un bun, un curajos și devotat sfetnic și colaborator al M. Sale Regelui în opera salutară de scoatere a Țării din frământarea și desbinarea primejdioasă a luptelor politice interne, — condamnăm această faptă de ultimă urâciune morală dintr'o mulțime de motive.

O condamnăm mai înăi ca creștini, ca fii ai Bisericii care nu admite sub nici un motiv uciderea.

Ne gândim apoi la rușinea cu care apare acoperit obrazul Țării peste hotare, căci astăzi ea e singura Țară europeană unde se mai petrec asemenea lucruri. Dacă mai înainte faima asasinatelor politice era apanajul Balcanilor, astăzi acest titlu de rușine a trecut la noi. Să înceteze odată aceste metode, cari nu făceau odinioară parte din arsenalul luptelor politice dela noi și nu isvorăsc din autentica noastră fire românească!

S'a apucat pe o pantă primejdioasă care nu poate duce la rezultate bune. S'a intrat într'un cerc vicios din care dacă nu se va ieși, pot proveni cele mai grave primejdii pentru un neam întreg nevinovat.

Dar ceea ce stigmatizează această faptă cu pecetea supremei inconștiențe și turpitudini morale și naționale, este împrejurarea în care s'a produs. Când Europa arde în flăcări în jurul nostru, când armatele unor mari puteri străine înaintează aproape de hotarele noastre nimicind State vecine, când orice mică tulburare, desbinare sau imprudență în interiorul Țării noastre ne poate fi fatală, se găesc la noi nenorociți lipsiți de orice responsabilitate, cari duși de unilate-rala și oarba pornire a unor răsbunări de ordin particular sunt gata să îmbrâncească un neam întreg în prăpastia celor mai neprevăzute nenorociri. Ce spectacol de neserioși trebuie să oferim peste hotare, că în loc să priveghiem înțelepți, solidari și hotărâți ca să trecem cu bine peste actualele momente de criză europeană culminantă, încercăm să ne aprindem noi înșine casa, să atragem noi înșine prăpădul și pe la noi.

Când atâtea soții și atâția copii se roagă cu suflet încordat lui Dum-

nezeu, să treacă momentul cel greu ca să le poată fi iarăși redați în case părinții și bărbaiții ce stau de veghe la fruntarii, se găesc suflete de români cari să pună mai presus de strămoșii actuali a milioane de ființe românești satisfacția unei nevednice patimi particulare, de dragul căreia sunt gata să aducă jalea viitoare nefârșită peste neamul întreg.

Fapta aceasta nu se poate explica altfel decât ca emanată din suflete și minți bolnave, din ființe cari nu mai au în ele nimic moral, nimic românesc, nimic omenesc, cari sunt capabile să aducă pustiirea peste tot și toate fără nici un scrupul de conștiință, moral, național sau uman.

Primul ministru al Țării, Armand Călinescu, n'a pierdut prin această moarte nimic. Curajul lui, devotamentul, zelul pe cari le-a închinat cu toată desinteresarea în ultimii doi ani Țării pentru a o salva din tulburarea primejdioasă în care se afla, pentru a concentra toate forțele naționale în opera de refacere, de înălțare și de apărare a ei, — apar și mai întregi acum după ce le-a consfințit cu sângele lui, știut fiind de altfel că nu s'a ferit de această eventualitate.

Dumnezeu, care singur judecă drept, îi va da răsplata cuvenită pentru tot ceea ce a făcut spre binele Țării, căreia și-a jertfit toată munca și viața.

Note biografice. — Armand Călinescu s'a născut la 22 Mai 1893 la Pitești; moare în plină vigoare și activitate, după o viață de cinste și muncă.

A urmat cursurile universității din București, luându-și licența în drept și fi-

losofie. Era doctor în economia, politică dela Paris.

A îmbrățișat de tânăr cariera magistraturii; a fost judecător la tribunalul Argeș în 1918—19. S'a înscris în partidul național-țărănesc, devenind unul dintre cei mai marcanți membri.

Era foarte iubit în județul său, pentru caracterul de care da dovadă în toate împrejurările și pentru pasiunea sa pentru binele obștesc.

În 1925 este președinte al organizației de Argeș a partidului național-țărănesc, iar în 1928 e numit prefect de Argeș, când se distinge prin însemnate opere gospodărești și administrative.

În Iunie 1929 este numit secretar general la ministerul agriculturii și de acum urcă cele mai înalte trepte ale conducerii treburilor publice; în anul următor îl găsim subsecretar de stat la ministerul de interne, iar în 1932 titular al acestui departament, unde dovedește o energie și un tact deosebit. Stă în acest înalt post până la 14 Noembrie 1933.

A fost deputat în timpul legislaturilor din 1926, 28, 31, 32, 33 și 37.

În guvernul Goga, la 28 Decembrie 1937, ocupă din nou postul de ministru al internelor, ca și în cele două guverne ale noului regim, la 10 Februarie 1938 și 30 Martie 1939, sub președinția Patriarhului Miron Cristea.

După moartea Patriarhului Miron Cristea a urmat la președinția consiliului de miniștri, deținând și departamentul de interne și apărare națională.

A fost sufletul mișcării de renaștere națională și a organizat „Frontul Renașterii Naționale”.

Moartea fostului prim-ministru lasă un gol imens în viața noastră publică în momentul când energia lui ar fi fost mai folositoare.

Victima sălbaticului asasinat cade la vârsta de 46 de ani.

Cu toată consternarea produsă, țara întreagă își păstrează cel mai desăvârșit calm.

Marele dispărut, căruia i se facune-ralii naționale, va fi înmormântat Duminecă, în 24 Septembrie, conform dorinței sale la Curtea de Argeș, alături de părinții săi.

Incepe un nou an de școală

La deschiderea noului an școlar în Academia teologică „Andreiană” care a avut loc Duminecă 17 Septembrie a. c. ora 11 a. m. în Aula Academiei, I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae a adresat studenților cuvinte pline de îmbărbătare pentru vremurile de azi. În rezumat a spus:

Iubiți studenți,

„Precum a spus Păr. rector acest an îl începeți în împrejurări deosebit de critice. E drept că nu suntem prinși în vrajba marelui război ce-a început, dar sufletele noastre sunt copleșite de povara împrejurărilor ce le trăim. Cel dintâi sentiment ce trebuie să-l avem în aceste timpuri e acela al răspunderii față de misiunea noastră, față de Biserică și neam.

Eu m'am obișnuit să am mare încredere în oamenii tineri, deoarece au multe posibilități la dispoziție. Sunt conștii că făcând ei uz de aceste posibilități, se pot pregăti în chipul cel mai mulțumitor pentru misiunea lor.

Să stăruiască în sufletul vostru gândul: noi nici nu ne dăm seama cât de buni putem să fim. Să credeți că puteți atinge mari înălțimi în sporirea puterilor voastre morale și în desăvârșirea voastră. Dacă veți fi conduși de această credință, vă veți da toată silința să vă umpleți sufletul cu toate darurile superioare ale lui Hristos.

La vremuri ca cele de azi rugăciunea voastră să fie mai caldă,

strădania mai serioasă, studiul făcut cu o răspundere mai adâncă pentru datoria ce vă așteaptă. Să vă umpleți ființa voastră de toată bunăta-tea, iubirea și cu o seriozitate cât mai deplină. Să lăsați la o parte lucrurile și preocupările ce nu se potrivesc cu gravitatea zilelor noastre. Gândul că atâta lume se află în crâncena suferință, nu ne poate lăsa să fim neserioși. Acest gând trebuie să ne determine neîncetat a fi mai adânci, mai serioși în fața datoriilor noastre.

Și din împrejurări ca cele de azi se pot trage învățăminte folositoare sufletului. În aceste timpuri să ne învățăm a ne întări încrederea în Dumnezeu. Să fim siguri că El stă și azi la cârma lumii, că nu și-a uitat de noi nici în aceste zile. Să avem încredere și în forțele neamului nostru și să fim siguri că va ști să răsbească cu ajutorul lui Dumnezeu și prin împrejurările grele actuale. În timpuri ca cele de azi se prăbușesc numai popoarele putrede. Dar un popor tânăr ca al nostru va trăi. Dumnezeu nu ne-a păstrat două mii de ani, trecându-ne prin cele mai aspre vijelii istorice, ca să ne nimicească tocmai acum când ne-a scos la liman, ci ca să ne împlinim misiunea noastră proprie în planul providenței divine.

De aceea să fiți pătrunși de un optimism robust și profund, de un optimism întemeiat pe credința în Dumnezeu care va fi cu noi, de vom fi și noi cu El.

Asigur corpul profesoral și pe voi iubiți studenți de toată părinteasca mea iubire și solicitudine. În fiecare zi mă întreb: oare ce pregătire primesc viitorii mei profeți în Academia noastră teologică? Este ea corăspunzătoare cu marile pretențiuni ale misiunii profești și ale vremii actuale? Și am satisfacția să văd că an de an școala aceasta înflorește, că profesorii își dau toată silința și voi la fel, iubiți studenți.

Rugând pe bunul Dumnezeu să-și reverse harul și ajutorul Său peste munca pe care o începeți din nou, Vă împărtășesc tuturor arhierasca mea binecuvântare”.

Cu ocazia acestei solemnități, la care a participat și un public select, corul studenților a executat mai multe bucăți corale sub conducerea Păr. Prof. Petru Gherman.

Nr. 10.575.

Comunicat

Preacuc. protopopi și Cuc. preoți din Arhiepiscopia de Alba Iulia și Sibiu sunt poftiți a sluji Duminecă, 24 Septembrie a. c. după sf. Liturghie un parastas pentru odihna sufletului marelui bărbat de Stat, Armand Călinescu, fost Președinte al Consiliului de Miniștri, mort la datorie, asasinat de niște mâni criminale în ziua de 21 Septembrie a. c.

Sibiu, 22 Sept. 1939.

Consiliul Arhiepiscopesc

Cuvânt la începutul anului școlar în Academia teologică „Andreiană”

Anul acesta școlar îl începem în împrejurări extrem de critice pentru o bună parte din Europa. Cele mai mari state ale ei sunt angajate în hora sinistră a războiului pustiitor de civilizație și secerător de vieți omenești. Pe deasupra a sute de localități, liniștite până acum 2 săptămâni, trec zilnic avioanele de bombardament, lăsând în urma lor cămine distruse, părinți, copii și frați uciși sau răniți.

Când ne gândim la toate acestea, simțim că trebuie să mulțumim cu atât mai mult lui Dumnezeu pentru pacea de care din milostivirea Sa ne putem bucura. Simțim în aceste împrejurări mai adânc decât oricând că este un adevărat dar dumnezeesc puținta ce ne este dată de-a începe un nou an de activitate pașnică și spirituală, închinată nu războiului de distrugere, ci luptei de desăvârșire sufletească prin studiu, prin credință, prin rugăciune și prin disciplinarea ființei noastre potrivit cu cerințele înalțelor virtuți creștinești.

Dar dacă vedem mai lămurit că e dar al lui Dumnezeu timpul de pace ce ni-l lasă liber pentru înzestrarea ființii noastre cu armele duhului, se cuvine să ne dăm seama cu atât mai mult și de răspunderea de-a nu cheltui acest timp fără câștig, de-a nu batjocuri cu nepăsarea și ușurătatea noastră milostivirea lui Dumnezeu, căci atunci cu mult mai greu va fi răspunsul ce va trebui să-l dăm odată în fața oamenilor și în fața Sa.

Dacă Dumnezeu nu ne-a lăsat și pe noi, să ajungem în circumstanțele aspre și dureroase ale războiului, să nu socotim că aceasta însemnează o dispensare a noastră dela comportarea cu cea mai deplină seriozitate în fața fiecărei clipe pe care o trăim.

Fiecare popor trebuie să treacă prin timpuri de grea încercare și situațiile de azi poartă în sânul lor atâta nesiguranță încât nu putem spune cu certitudine că acele timpuri sunt foarte departe de clipa actuală. Trebuie să fim pregătiți sufletește ori-când pentru tot ce poate fi mai greu, pentru cele mai crâncene încercări. Trebuie să ne desăvârșim această pregătire în toate privințele.

Voi aci aveți chemarea să vă străduiți mai cu seamă pentru pregătirea sufletească, întâi a voastră, iubiți studenți și prin voi a poporului nostru.

Trebuie să pășiți în această instituție și în acest an școlar întovărășiți de sentimentul că cu fiecare din voi se va înălța sau se va slăbi edificiul sufletesc al poporului nostru. Dacă veți fi preoți cu suflet dogoritor de credință, cu minte luminată și echilibrată, cu voință energică în urmărirea binelui obștesc și în păstrarea propriei vieți pe linia dreaptă a celei mai ireproșabile seriozități morale, viitorul poporului nostru este asigurat.

Și în trecut și azi popoare tari, rezistente la asprile istoriei și victorioase, sunt acelea la cari preoții se bucură de o înaltă autoritate, pe care desigur că și-o mențin în primul rând prin deosebita lor putere și destoinicie personală, prin munca lor fără preget, prin apropierea de popor și prin impresiunea covârșitoare ce o lasă asupra lui.

O preoție decăzută aduce totdeauna după ea o decadentă generală. Nici o altă stare de oameni nu poate înlocui în viața popoarelor pe preoți. Esențial popoarele se ridică și decad prin preoți, înțelegând prin aceștia în sens larg pe propovăduitorii religiei. Celelalte profesii fac o lucrare auxiliară, îndreptată asupra laturii economice și organizatorice a relațiilor sociale. Dar cum vigoarea popoarelor vine din suflet, iar asupra adâncului ultim al sufletului pot influența numai preoții, dacă aceștia nu se află ca personalități, ca pregătire la înălțimea corăspunzătoare a acestei mare opere, toate activitățile și formele publice din stat, se golesc de suflet și de credință, devenind simple îndeletniciri exterioare și obositoare.

Iată de ce fiecare preot sau tânăr care se pregătește pentru preoție trebuie să-și reînnoiască neîncetat sentimentul că asupra lui apasă cea mai grea răspundere nu numai pentru mântuirea veșnică a sufletelor ce le are sau le va avea în grije, ci și pentru viitorul întregului neam, căci fie-

care trebuie să-și spună că dacă ceilalți preoți sunt slabi, e și din vina mea, fiindcă nu emană din mine pildă și putere care să-i ajute să se ridice. Cine nu are în fața răului general, sentimentul acut al responsabilității sale pentru existența lui, nu are nici o sensibilitate morală. Cu atât mai mult trebuie să aibă preotul acest sentiment de responsabilitate, cu cât el este prin misiune îndatorat la lupta necurmată pentru împuținarea răului, adecă pentru întărirea spirituală.

Trebuie să faceți exerciții de acum de-a vă adânci tot mai mult acest sentiment de responsabilitate. Faceți-vă vie în conștiință următoarea imagine care exprimă o mare realitate: voi stați de acum și veți sta toată viața sub privirea cercetătoare și neîntreruptă a lui Dumnezeu și a oamenilor. Dela voi așteaptă și Dumnezeu și oamenii lucrarea mântuitoare a lor. Pe voi vă muștră și vă va muștra în veci și Dumnezeu și oamenii dacă se vor pierde. Căci voi aveți o parte principală la mântuirea sau pierderea lor.

Sentimentul celei mai mari răspunderi, care trebuie să apese în mod special asupra celui ce a cerut să se pună în slujba mântuirii sufletelor, să vă imprime asupra tuturor gândurilor și mișcărilor o pecetie de seriozitate.

Gândurile ușuratic, pierderea vremii în vorbe fără folos duhovnicesc, zăbovirea cu gândul la imagini cari aprind poftete, dorințele după distracții vătămătoare sufletului, să le socotiți ca tot atâtea poveri cari vă îngreunează înălțarea la starea de adevărată și folositoare preoție.

Cine vrea să ajungă adevărat conducător de oameni, conducător nu prin oficiu, ci prin forța sufletească ce cucerește inimile și le face să se supună cu fericire, — acela trebuie să ajungă întâi stăpân pe sine însuși. Un omuleț purtat de patimi în toate părțile, fără stăruință neîntreruptă pe lângă lucrarea și idealul lui, ușor de ispitit de orice incident cu posibilități de plăceri ușoare, nu va fi în stare să inspire nici un respect și nu va transpira din el o convingere adâncă capabilă să pue stăpânire și pe alții. Numai în stâncă se adăpostesc viețile în timpuri de furtună, nu în arborii plâpânzi. Cine nu-i stăpânit de o adâncă și necurmată credință, care-i dă statornicie și răvnă neîn-

tată în urmărirea poruncilor ei, nu va putea avea cu ce stăpâni nici pe alții.

Statornicia, vigoarea nescăzută și seriozitatea în urmărirea unor ținte nobile formează ceea ce se cheamă caracter.

Unii cred că el poate fi dobândit numai prin încordarea voinții omenești și se poate afla și la oamenii necredincioși.

Nu discut dacă e posibil sau nu asemenea lucru. Sigur e că treapta cea mai înaltă pe scara caracterelor, o formează caracterul religios. Căci certitudinea pe care se întemeiază, el e cea mai adâncă, mai nesdruncinată și mai capabilă să dea omului puterea de rezistență și de luptă necurmată.

Spre dobândirea caracterului religios să vă nizuiți, iubiți studenți, aceasta e cea mai puternică bărbăție.

Dar precum orice tărie bărbătească se câștigă prin antrenament, așa și bărbăția religioasă cere necontenite exerciții pentru învingerea a tot ce-i slăbiciune în noi și pentru întărirea voinții. Un mijloc de frunte în această exercitare e rugăciunea.

Rugați-vă, examinați-vă firea și întăriți-vă voința spre cele bune cu ajutorul lui Dumnezeu.

«Răscumpărați vremea, căci zilele grele sunt». Luptați de scoateți de sub robia celui care ne îndeamnă la ușurătate și la pierderea vremii în păcat, fiecare ceas. Precum împărăția lui Dumnezeu trebuie cucerită printr'un război neîncetat al voinții noastre, așa și timpul trebuie să-l cucerim clipă cu clipă, căci cel rău stă să ni-l fure neîncetat. Și mântuirea nu ne-o putem câștiga, decât într'un timp recucerit, curățit de murdăriile celui rău. Cine-și lasă timpul furat, deodată cu timpul este furat și el de stăpânul lumii acesteia. Treziți-vă în fiecare clipă la datoria voastră.

Mulțumind I. P. S. Mitropolit Nicolae pentru dragostea și grija ce ne-o poartă tuturor și rugându-L să primească pentru aceasta recunoștința noastră profundă și asigurarea că ne vom da cu toții silințele în opera însemnată ce suntem chemați s'o realizăm, pășim cu ajutorul lui Dumnezeu în anul academic 1939/1940.

D. STĂNILOAE

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

* FOIȘOARA *

Biserica și Serviciul Social¹

(1) de Pr. C. Zoican

Printre reformele mari și istorice, ce le înregistrăm în vremea noastră, reforme ce tind să se încadreze în destinul spiritual al neamului românesc, subliniem cu toată evidența și organizarea „Serviciul Social”, cuprinsă în legea apărută în Monitorul Oficial Nr. 242 din 18 Octombrie 1938.

Țin să precizez, dela început, cu o expunere și analiză a mijloacelor tehnice ce le incumbă această organizare, nu o voi face, deoarece acestea sunt simple metode, prin care se realizează un ansamblu de idei.

Voi căuta, să găsesc și să vă expun — pe cât m'au ajutat puterile — acele idei cardinale și de temelie ale acestei organizații. Zic voi căuta, deoarece o „doctrină” definitiv cristalizată nu avem, până acum, dată în vileag. Găsind aceste „idei” de temelie, să le analizez în lumina adevărului ce-l cuprind, și în sensul incopierilor într'o „concepție creștină și socială”, după spiritul bisericii noastre.

Conferință ținută la congresul preoțesc din Odorhei la 15 Iunie 1939.

Fac aceasta, pentru că cunoștința pe care o avem despre aceste „idei”, din lege, presă și discursuri, ni s'a furnizat într'o formă lapidară, fără o expunere amănunțită și orientare precisă. Și atunci, se cuvine ca Biserica să-și arate intenția, să dea criteriul, după care să fie înțelese și orientate ideile fundamentale ale acestei organizații, ce și-a fixat drept scop, renașterea vieții românești. În acest sens este orientată și această conferință ce mi s'a încredințat, lăsând ca mijloacele practice, de punere pe teren a ideilor ce le voi evidenția, să se precizeze din discuțiunile P. C. preoți, în acest congres.

Orce renaștere se face în „duh și adevăr”:

Este o realitate, incontestată, faptul că lumea în general și popoarele în special, se găsesc la o formidabilă întorsură istorică a destinului lor, sau ca să folosesc o expresie de apreciere filosofică a acestui fenomen, a marelui gânditor rus Berdiaev, se poate spune că am trecut pragul unui „Nou ev mediu”.

Omul de ieri, creația umanismului, ajunsese punctul culminant al secăturii spirituale. Rupt din centrul spiritual al vieții, adică rupt din adânc, din ceea ce este consistent și dă un sens superior vieții, trăia la suprafață, pierzându-se într'o amăgitoare superficialitate. Incetase de a mai fi un „organism spiritual”, deoarece nu-și mai găsea „centrul vieții” sale cel adevărat. Avem un centru fals, fixat în sine, ne mai având o legătură temeinică, cu ceea

ce există dincolo de sine. Deci, omul modern rupsesse orice legătură cu „centrul vieții” cu Dumnezeu, și în locul religiei, ce desăvârșește această legătură, a pus „rațiunea sa glorificată”, cu ajutorul căreia și-a realizat o altă viață, în care se regăsea numai pe sine, cu tot ansamblul de de satisfacții ale eului său.

Sensul unei vieți ce se incapsulează în transcendent și ale cărei realizări sunt miruite de puterea harului dumnezeesc, se înlocuia cu „eul rațional”, și se însuflețea cu mult patos din ideile: humanitate și libertate. De aci, nici-o „autoritate”, nici-o „tradiție”, nu mai constituiau o valoare, și adevărate forțe de continuare regenerare în marele proces de formare a vieții. Acest imperativ al rațiunii, de a înțelege și fixa legi vieții, a creat „o religie naturală, un drept natural, o educație naturală, și o concepție de stat naturală”.

Față de această „concepție despre lume și viață”, comodă, de factură străină creștinismului, — cu bogate surse de beneficii pentru cei ce i-au primit jugul — s'a pornit o acțiune vigoasă, pe teren moral, cultural, politic și economic, la unele națiuni mai devreme, la noi mai târziu. Acolo unde conducătorii s'au trezit cu un ceas mai de vreme, când poporul era aproape complet contaminat de ciuma comunismului, la un semn fulgerător de deparazitare de astfel de microbi ideologi, toate instituțiile de stat s'au transformat din temelii, în virtutea principiilor salutare — de autoritate, moralitate, și dragoste de neam și pământ.

Găsirea pulsului adevărat al vieții unui popor constituie una din datoriile cardinale ale conducătorilor. Prin aceasta ei pot intra în istorie. Conducătorii și formele de stat sunt vremelnice, supuse schimbărilor, pe când „ființa neamului, realitățile spirituale ce dau conținut destinului său istoric, constituiesc forma veșnică a existenței statului, și conducătorii nu sunt decât gospodarii acestui destin istoric.

O astfel de gospodărie, în ceea ce privește destinul neamului nostru românesc, avem bucuria să o încreștăm pe răbojul istoriei și recunoștinței, pornită din luminata înțelepciune a M. S. Regelui Carol al II-lea, care dintr'o grije de părinteașcă regalitate, pentru ridicarea românismului la cea mai înaltă culme de creație spirituală și prosperitate economică, ni-a dat printr'o încordare de supremă autoritate, pe lângă instituțiile premilităriei și străjeriei, și pe aceea a Serviciului Social, drept încoronare a unui ansamblu de acțiuni solidare, pentru ridicarea poporului.

Acest ansamblu de acțiuni, formează însuși centrul axiologic prin care se definește scopul Serviciului Social, ca o acțiune de muncă pentru ridicarea satului; a pregăti tineretul de ambe sexe absolvenți ai diferitelor școli; a culturii sănătății fizice, a culturii muncii; a culturii minții și sufletului.

Deci, satul, tineretul, munca și cultura, formează ideile substanțiale ce însuflețesc această organizație. Pe aceste idei se sprijinește vajnica acțiune de consolidare

Noul guvern

In urma asasinării dlui Armand Călinescu, președinte al Consiliului de miniștri, ministru de interne și ad-interim la departamentul Apărării naționale, au fost numiți pe ziua de 21 Septembrie 1939:

Dl general *Argeșeanu* președinte al Consiliului de miniștri;

Dl general *Gabriel Marinescu*, secretar de stat la Departamentul internelor;

Dl general *Ilcuș*, secretar de stat la Departamentul Apărării Naționale.

Ceialți domni miniștri își păstrează locurile.

Viața zilnică...

Cine privește cu atenție manifestările vieții de azi, vede și simte cât sunt de ancorati în involburările superficialității: trăim la suprafață stăpâniți de gusturile veacului, roboți de patima orgolioasei slăviri lumeste, chinuți de fluctuațiunile bucuriilor sau durerilor momentane. Sorbim cu nesăț toată deșertăciunea clipei, toate satisfacțiile amurului propriu, toate strălucirile efemere, ale amăgirilor pământești. Viața devine astfel o înlanțuire absurdă — cu amara aromă a zădărnicii, de dorinși și împliniri, grefate pe univertal scop, atât de lumesc: cucerirea bunești și mării pământești. Nu e de mirare că o viață, atât de robită deșertăciunii acestui veac, obosește și desgustă: cu vremea devii un automat al anumitor convenționalități, un rob ce-și duce resemnat, fără bucurii povara unei vieți lipsite de culoare, indiferentă. Viața, mărginită între leagăn și mormânt, devine monotonă, seacă. Și cum n'ar fi astfel o viață care-și îngrădește perspectivele după strămtimea zărilor pământești? Intre astfel de zări, nici un gând mai înalt nu poate zămisi spre rodire, decât acesta: rentabilitatea «slujbei», a averii, a «prestigiului intelectual», ca să fii mărit de societate și să-ți poți aranja și mai bine copiii. Aceasta este toată zarea: totul se mișcă la suprafață. Isoarele rodnice ale adâncurilor spirituale rămân învăluite în negura tainelor negrate și nefructificate.

Această viață monotonă, tristă, plictisitoare, cu perspective atât de înguste, o duce nu numai necredinciosul, ci și cel ce cu buzele mărturisește spre mân-

tuire, dar cu fapta spre pierzare: pentru primul zările veșniciei nu există; pentru celalalt, aceste zări există, dar învăluite într-un neguros viitor, sunt o atracție îndepărtată și uneori problematică, fără puterea de a revărsa lumini vificatoare asupra acestei vieți. A trăi, nu numai a mărturisi, în funcție de zările veșniciei, este de a trăi pe alt plan de viață, mai adânc și mai real, dar mai ales mai fericitor, decât superficiala sbatere a vieții de azi. Iisus Hristos este viața, dar nu viața monotonă, fără miez și fără zare, ci viața cuprinsă în chenarul de lumină al veșniciei, — viața care nu se închircește, ca jnepenii la suprafață, ci care, ronicind adâncurile, se înalță, ca stejarii, spre ploaia azurie a cerului.

Dacă azi sunt destui cei ce se mărginesc la formă, iar cu fapta sunt ai lumii nu ai lui Dumnezeu, se zice că așa e mai ușor de trăit: a duce o viață împletită în fire de lumină este foarte greu. Așa grăesc mulți, — chiar dintre aceia cari n'au încercat niciodată «greutatea» cărărilor drepte. Nu negăm desigur slăbiciunea omenească a firii plecate spre păcat. Dar iarăși, pentru aceasta, a pretinde să-mi îngrop sub straturile întunecate ale unei vieți obișnuite, dorurile adâncurilor sufletești, care ne cheamă dincolo de zare, — e o nebunie. Nostalgia cerului, dorul unirii cu Dumnezeu, strigă în noi după o altfel de viață: o viață descătușată de înlanțuirea păcatului și ridicată pe culmile cari ating stelele. Cine este în stare, dacă și-a plecat urechea la suspinul acestui dor, să renunțe, fără durere, la perspectivele ce i le imbie, de dragul grăunțelor ce le împraștie pământul spre a-l «domesticii»? Cu atât mai mult cu cât «greu» sau «ușor», sunt simple convenționalități.

Două lucruri, deopotrivă de grele, pot să-și schimbe cântarul după elanul sau lipsa de elan sufletească al celui ce le face: Unul făcut în silă fără convingere, e greu, oricât de ușor ar fi; celalalt făcut din convingere și cu dragoste e ușor, oricât de greu ar fi. Arzând în vâlvătaiele acestui foc, a grăit dumnezeescul Apostol Pavel: «Cine ne va despărți de dragostea lui Hristos»? Nici prigoana, nici suferințele, nici închisoarea, nici bătaiele, nici lanțurile, nici moartea: cu atât mai puțin «greutatea» urmării Lui pe cărările virtuții (ce cuvânt ar fi argutul acestei «greutăți» pentru fericitul Apostol!) Ci «Hristos va fi proslăvit cu îndrăsneală în trupul meu, fie prin viața mea, fie prin moartea mea» (Filip 1, 20) Nu cumva cei ce socotesc că a trăi după

voia Domnului e mai greu, decât a trăi după voia lumii, zic aceasta nu pentru că ar fi într-un totul adevărat, ci pentru că le lipsește înflăcărea credinței și dragostea în Iisus Hristos? Să ne scrutăm conștiințele, și din smerenia înlăcrămală a cănfeise vor aprinde în suflet flăcările dragostei, care vor face să simțim că cu adevărat blând este jugul lui Hristos, iar sarcina Lui ușoară este.

Dar cauza acestei «slăbiciuni», și a «greutății» ce-o întâmpinăm pe cărările luminii, este și în altă parte: prea ne-am îngrădit între puterile omenești și ne-am obișnuit să ne socotim singuri tăpțași ai vieții noastre. Am uitat de ajutorul divin. E adevărat că alegerea și răspunderea e a noastră. Dar realizarea binelui aparține ajutorului divin, cu care noi trebuie să colaborăm. Singuri ne simțim slabi: dar cu puterea lui Dumnezeu mai putem grai de slăbiciune? Noi însă am uitat să urmăim boldurile harului: de aceea suntem slabi.

Cei ce au pășit pe cărările luminii ce se coboară de sus, — mărturisesc că simt în ei lucrarea harului, prin care înving ispitele lumii și cuceresc «cununa biruinții». Ei compară sufletul cu o barcă cu pânze. La început ai impresia că barca e mână de lopeți: totul pare lucrarea, efortul greu și susținut al omului. Duhul suflă lin, ca înfiorarea zefirului, în pânzele sufletului. Cu vremea efortul lopeților devine din ce în ce mai mic: Duhul umflă pânzele sufletului și cârnește barca spre limanul mântuirii. Virtutea pe culmile desăvârșirii este în întregime realizare harică: Duhul conduce singur barca sufletului. Omul trebuie numai să consimtă la această fericitoare conducere. E ceea ce zice sf. Ap. Pavel: «Pot totul, în Hristos, care mă întărește» (Filip, 4, 13). A simți izvoarele harice sălășluite în suflet, este a simți că Hristos trăiește în noi, că Hristos luptă prin noi împotriva «stăpânitorului acestui veac» și spre așezarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Prin El totul e ușor, totul e posibil de realizat, nimic, din ce e bun nu e imposibil, căci e în sași puterea lui Dumnezeu care ne conduce. Pentru cine înțelege acest adevăr, și face efortul de a-l trăi, fără a desnădăjdi în nici o durere, în nici o piedică, în nici o strămtorare, sfințele slujbe, în special sf. Liturghie sunt un izvor gălăgitor de haruri, în care își adapă neputințele și indoelile, își vindcă rănilor, și-și sfințește darurile: sunt o împrăspătare necesară de energii de luptă pentru biruința împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Mai mult: va simți nevoia ca

fiecare zi s'o sfințească prin rugăciunile de dimineața, amiază și seara, neuitate niciodată, și niciodată făcute numai cu buzele. Așa, prin acest efort de-a simți și urma zi de zi boldurile harului, sufletul lui se va lumina după asemănarea divină, sporind în credință, în dragoste, în bunătate și smerenie.

Viața zilnică nu va mai fi un efort al zădărniciilor, o monotona înșirare de banalități, o plictisitoare reluare de nimicuri, ci se va lumina cu sensurile divine ale trăirii divin-umane: căci totul și toate le va face spre slava lui Dumnezeu. Sf. Liturghie, izvor de energii harice; viața zilnică, înflorire ale rodniciilor harice și antrenament pentru dreapta slujire a sf. Liturghiei. Așa se va împleți viața preotului cuprins în vâlvtăile harului. Și inima lui va fi o bucată de cer coborâtă între oameni. N. Mladin

Buletinul războiului

Săptămâna care a trecut a adus asupra Poloniei o nouă tragedie. În vreme ce armatele polone luptau cu disperare pe râurile Narev, Bug, Vistula și San (cam pe la mijlocul teritoriului polon) pentru a opri înaintarea armatelor germane, mult superioare ca număr și tehnică, prin partea de Răsărit au invadat țara armatele sovietice, Duminecă dimineața în 17 Sept.

În astfel de împrejurări se înțelege că armata polonă nu mai putea face mare ispravă, cu tot eroismul de care a dat dovadă. Guvernul polon în frunte cu președintele Țării dl. Mostocki s'a refugiat în România.

De prezent armata polonă este prăbușită aproape cu desăvârșire. Doar Varșovia mai rezistă înconjurată din toate părțile cu un eroism supraomenească, de mai bine de două săptămâni.

Îndată ce-au intrat Rușii, se pune problema care va fi linia de demarcație între ei și Germani. Acum se știe că ea va fi cam prin mijlocul Poloniei, pe râurile Vistula și San. Rușilor le revin orașele Białystok, Brest-Litovsk și Lemberg.

Se vorbește despre un stat polon mai mic care ar urma să fie creat între Rusia și Germania.

Dar sfârșitul războiului este cel care va decide definitiv. Iar războiul serios de abia acum începe, pe frontul de Vest.

Dl Hitler ar vrea acum, după ce-a zdrobit Polonia, să încheie pace. Dar Franța și Anglia declară că nu se vor lăsa până la victoria finală.

și renaștere a vieții românești, iar din amplitudina lor se va structura «personalitatea socială», așa cum enunță într'un discurs dl prof. D. Gusti.

Ajungând să fixez aceste idei, voi căuta să pătrundem în cuprinsul fiecăreia, să vedem cum trebuesc înțelese și încopiate într'o concepție creștină despre viață, pentruca aplicate pe teren să dea rezultate efective.

Ideia sat:

Problema satului românesc a intrat — putem spune — în faza soluționării. Niciodată satul românesc, n'a avut o lege și o justă apreciere, ca în zilele noastre. Știm cu toții, că de multă vreme, concepția predominantă și înțelegerea pe care a avut-o satul, au fost complet străine de înfățișarea vieții rurale.

Satul era conceput nu ca o realitate vie — adică satul ideie, satul suflet, ca matcă a culturii românești, așa cum l-a fixat ilustrul nostru filosof Lucian Blaga, — ci ca o imagine croită din toate aberațiunile unui subiectivism bolnav. Azi satul nu vrea să mai fie un simplu pretext literar, un cadru idilic, ci un adevărat izvor de viață românească. În cuprinsul lui se va întâlni lumina intelectualului cu sufletul curat, sincer și dornic de înțelegere spirituală. Deci, satul înainte de a fi o unitate administrativă, economică sau grupare sociologică, este o «unitate sufletească».

Orce reformă mare în istoria neamurilor nu se poate realiza decât prin suflet. Acest suflet, azi nu putem să-l mai înțe-

legem, ca un produs al nu știu cărui proces, fizico-chimic, ca o transpirație a materiei cenușie, al cărui conținut îl formează o serie nesfârșită de date și experiențe științifice și sociologice, precum se mai complac încă unii, dintre corifeii unor sisteme de filosofie răsufală, ci pentru noi sufletul este o scânteie din dumnezeire, dotat cu infinite posibilități de inspirație și creație spirituală. De aceea, conținutul sufletesc al țaranului nostru, adică ceea ce are el mai adânc, mai viu, mai creator, mai sublim, — nu este o moștenire ancestrală de date empirice, — ci o măreață și nepieritoare «comoară de spiritualitate» verificată prin trudnice metanii și cucernice închinări, săvârșite cu «credință și cu dragoste lângă altarele sfinte, îmbibate de «dulcea mireasmă duhovnicească» a ortodoxiei străbune.

Așa trebuie înțeles și lăsat satul nostru; cu sufletul lui, cu țaranul lui, legat prin sentimentul iubirii frățești, de codru, de flori, de oameni, de zorile purpurii ale diminețelor, de stelele vii ale nopților serene de vară; legat de pământ și cer, în rugăciune și poezie, la rădăcina unei concepții a lui, în care se îmbină armonicelementul uman cu cel divin; în tradiția lui sfântă.

Tradiția satului românesc este substanța istoriei noastre. Din ea s'au ridicat insulele vieții românești în tot ceea ce a avut ea mai sublim. Din adâncul ei, de linie se seculară, chemările destinului nostru au prins viață. Substanța ei este adevă-

rata temelie pe care se zidește sufletul, în avântul lui spre creație și progres, fiindcă originea ei este religioasă. O tradiție căutată, de obicei și în mod exclusiv, în cărți, hărți, pietri, relații științifice și cioburi sociologice, e o tradiție mincinoasă. Duhul satului e tradiția lui, creată de el. Cei chemați să păstreze, să intensifice acest «duh al satului», și să-l ducă pe calea viitorului, neamestecat și neschimbat, sunt generațiile tineretului de azi și de mâne.

Ideia tineret:

«Vremea noastră este vremea tineretului». O lume veche se prăbușește, cu toate turnurile ei de fildeș, cu toți idoli ei, și o «lume nouă» își caută formele de viață. Pulsul acestei lumi nouă svăcnește viguros în arterele tineretului. «Statele în care viața socială își caută mai accentuat noile forme de așezare, și-au făcut din această preocupare de tineret o problemă principală. Tendința manifestată pentru noile forme de viață, în diferite state, a fost și este: de a încadra viața tineretului, fie într'o concepție națională-religioasă, Italia, fie într'una internațională — ateistă — Rusia. Această tendință nu este altceva, decât svăcnirea unei crâncene lupte ce se dă în subadâncul sufletului lumii întregi, lupta între christ și antichrist. Singura realitate prin care se va putea realiza biruința uneia sau alteia din aceste două concepții, e, cu toată certitudinea, tineretul.

Viitorul unui neam stă în mod virtual în sufletul tineretului. De educația, de pre-

gătirea, de calitatea valorilor culturale similare în sufletul acestui tineret, depinde și trage în cumpănă devenirea istorică a unui popor. Crizele spirituale sau de orce natură ar fi, ce se ivesc în viața unui popor, sunt cauzate de formarea sufletească a tineretului. Această necesitate, a formării sufletești a tineretului, o pune încredere și Serviciul Social. Și nu trage la îndoială, că acestui tineret — și în special cel intelectual, conducătorii de mâne — nu i se va da o educație sufletească și fizică, integrală, inspirată și bazată pe valorile religiei și științei.

Năzuințele intime ale vieții, azi, nu mai cer reformatori de marcă științifică, dar atei, ci forțe de prefacere creștinească în duh creștin, dublate și de cunoștințe științifice bine chivernisite. Până azi, nici-un păcătos nu s'a convertit, nu s'a renăscut, pentru o viață de înalte atitudini morale, prin axiomele științei și prin formulele filosofiei. Reveria filosofică desface arpile gândului, spre infinit, dar înfinitul le frânge și omul se prăbușește în pulbere. Speculația științifică caută misterul existenței, dar se întoarce cu cioburi și crâmpene de adevăr, pe care le utilizează exclusiv, pentru ipertrofia atomului disparent, uitând că dincolo de ele se găsește profunda realitate a vieții spirituale.

Organizații Reuniuni de femei

INFORMAȚIUNI

In amintirea marelui Regine Maria. In ziua Înălțării Sfintei Cruci din acest an s'a pus în Moldova, la Bicaz, în sinul codrului, lângă apele Bistriței, pe- tra fundamentală a mănăstirii închinată Maicii Domnului a tuturor mângăerilor, întru înaveșnicirea amintirii Reginei noastre neuitate Maria. Inițiatorul acestei fapte, pioase și întăritoare de suflete, este dl prof. N. Iorga, președintele Comisiei monumentelor istorice.

La apelul dlui avocat Dr. N. Schiau, prodecanul baroului de Sibiu, avocații din acest oraș și din alte centre ardeleni au semnat, pentru înzeștrarea armatei, suma de 51.290 lei, depusă la sucursala Băncii Naționale din Sibiu.

Legea nouă a înfrânării speculei pedepsește cu îndreptățită asprime tendințele de acaparare a mărfurilor în vederea urcării prețurilor. Legea urmărește scopul de-a apăra cetățenii împotriva acelor, cari ar încerca să profite de împrejurările actuale în paguba consumatorilor, în special a acelor cu mijloace modeste de trai. Măsurile de prevedere luata vreau să asigure, pentru întregul consum intern, condiții normale de circulație a mărfurilor și aprovizionare egal repertizată, astfel încât să nu se permită unora să-și facă depozite clandestine, lipsind pe alții de alimente ieftine.

— In legătură cu cele de mai sus înregistrăm ordonanța dată de conducerea municipiului Sibiu, care dispune: este oprit negustorilor din localitate să ascundă mărfurile, sau alimentele aflate în depozitele lor: nimeni nu poate urca prețurile peste cele admise de lege; nimeni nu poate îngrămădi mărfuri sau alimente în cantități ce depășesc trebuințele normale de aprovizionare, și nimeni nu poate refuza vânzarea articolelor aflătoare în magazine sau în alte locuri. Contravenienții se pedepesc cu închisoare de la 15 zile la 9 luni și amendă până la 30 mii de lei. — Cetățenii, câți vor descoperi vreo abatere dela dispozițiile primăriei municipiului, sânt invitați să o arate precis autorității municipale sau organelor polițienești.

Satele noastre sânt cucerite de cumpărători imputerniciți de a achiziționa cât mai mari cantități de cereale. Luând în considerație aceste elemente, cum și cerințele din ce în ce mai mari, agricultorii români sânt sfătuiți să nu se grăbească să vândă recolta, fiindcă prețurile cresc. Munca pământului și rodul lui vor fi în sfârșit răsplătite după valoarea pe care le merită.

Studii cehe despre arta bisericească din România. In volumul al XI-lea al „Anuarului institutului slav” din Praga a apărut o dare de seamă a dlui Dr. N. Okunev, profesor la universitatea Carol din Praga, despre călătoria sa în România, în vara anului 1938, în scop de a cerceta vechile monumente de artă bisericească în această țară. Dl prof. Okunev a vizitat și a studiat 87 biserici și mănăstiri din Muntenia, Moldova și Bucovina. Mai amănunțit a studiat biserica domnească dela Curtea de Argheș, unde a fotografiat aproape toate picturile bisericii.

Descoperirea unui exemplar al Noului Testament din epoca renașterii. — La un anticvar din Praga s'a găsit o ediție a noului testament tipărită în anul 1549, la Protejov în Moravia. Ea provine din atelierele grafice ale lui Jan Günther, specializat în tipografiile din Nürnberg, și care în anul 1544 și-a deschis singur o tipografie la Protejov. Toate cărțile editate de Jan Günther se disting prin execuția lor făcută pe o hârtie bibliofilică, foarte îngrijit legate și cu inițiale în gravuri de lemn. Circa 50 de cărți câte mai există astăzi sânt

răspândite pe la diferite biblioteci. Noul Testament despre care este vorba, a apărut în patru volume, din care unul se află la Muzeul Național din Praga, unul la Biblioteca Universitară, unul la Biblioteca episcopală din Litomerice, și ultimul, găsit zilele acestea, a fost cumpărat de muzeul comunal din Protejov.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 24 Septembrie 1939, va predica Diacon Nicolae Grebenea.

Nr. 10354/1939

Notificare oficială

Cucernicii preoți, cari până la data de 31 Martie 1940, împlinesc 5, 10, 15 și 20 ani de serviciu cu îndreptățire la gradații, își vor înainta cererile pentru recunoașterea dreptului la gradații, până la cel mai târziu 15 Octombrie 1939.

Cererile vor fi înaintate prin oficiile protopopesci și la ele se va anexa Certificatul de serviciu alpeptentului.

Sibiu, la 19 Septembrie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

AVIZ

Sunt rugați P. C. preoți a comunității tinerilor cari au înaintat cereri pentru primirea în cursul I al Școlii de cântăreți, cumcă au a se prezenta Luni în 2 Octombrie ora 8 dim. la această școală (str. Orfanilor 5) când se va ține examenul de primire, aducând cu sine cele comunicate în Telegraful Român și Lumina Satelor.

Asemenea vor fi încunoștințați și elevii curs. II pentru a se prezenta neîntârziat Marți în 3 Octombrie ora 8 dim., când elevii toți se vor mărturisi și cumineca, urmând a se face deschiderea solemnă a anului școlar cu ridicarea pavilionului național, iar Mercuri 4 Octombrie ora 8 dim. începerea regulată a cursurilor.

Elevii se fac atenți a se conforma dispozițiilor de-a avea fiecare și un costum național ca uniformă școlară, iar acei cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din școală.

Direcțiunea Școlii de cântăreți „Dimitrie Cunțan“

Nr. 10110/1939

[75] 1—3

Concurs

Pentru întregirea pöstului II de cântăreț bisericesc în parohia Satulung, biserica Adormirea Maicii Domnului. Cel ales va primi:

1. Leafă lunară dela parohie — până ce va fi trecut în bugetul statului — 1000 lei.
2. Jumătate din sesiunea cantorală, adecă 1½ jugăr fânaț.
3. Taxele obișnuite la diferite servicii bisericești în săptămâna care va fi la rând.

Termenul concursului este de 15 zile dela data publicării în Telegraful Român. Candidații trebuie să aibă Diplomă de cântăreț bis. eliberată de către Școala de cântăreți bisericești.

Sibiu, la 15 Septembrie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 938/1939

[77] 1—3

Concurs repeșit

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Dridif, protopopiatul Făgăraș se publică din nou concurs, în baza ordinului Prea Ven. Consiliu Arhiepisco-

pesc Nr. 4419/1939, cu termen de 30 de zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post

1. Salarul dela Stat.
2. Sesiunea parohială; arătură 3 măsurii; fânaț 1 jug. 800 st. p.; iarba din cimitire și curtea bisericii.
3. O ferdelă de bucate dela fiecare gazdă sau echivalentul în bani după piața Făgărașului.
4. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de certificatele de studii, și de încuviințarea de candidare a autorității superioare bisericești, se vor înainta oficiului protopopesc al Făgărașului în termenul deschis.

Concurenții se vor prezenta, cu prealabilă înștiințare a oficiului protopopesc, în parohie în Dumineci și sărbători pentru a se face cunoscuți poporului.

Făgăraș, la 16 Septembrie 1939.

Pavel Borzea
protopop.

Nr. 76

1—1

Publicațiune de licitație

Parohia ortodoxă română din Recliu-Sibiu vinde prin licitație publică 50.000 bucăți cărămizi din cuptorul dela „Capul satului”.

Licitația se ține Duminecă 1 Octombrie 1939 ora 2 p. m. In caz de neprezentarea cumpărătorilor se amână Dumineca următoare.

Cu consensul consiliului parohial: Preot A. Străuț Iohan Căndea
paroh episcop I

Nr. 10281/1939

Publicațiune

Consiliul arhiepiscopesc ort. român din Sibiu, dă în arândă pe termen de trei ani pământ cultivabil în suprafață de circa 8 jugăre, situat în hotarul orașului Sibiu, la punctul numit „Drenchia”.

Reflecții vor înainta oferte în scris până în 9 Octombrie 1939 la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, unde se pot lua zilnic informațiuni. Sibiu, la 15 Septembrie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 196/1939

[78] 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Gurasada, din protopopiatul Ilia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele acestui post sânt:

1. Salarul dela stat.
2. Folosirea cimiterului 1½ jug.
3. 2 jug. ecleeje veche.
4. Adăul dela fiecare familie.
5. Până la cumpărarea sau edificarea casei parohiale, un ajutor de chirie de lei 3000 anual.
6. Venitele stolare uzitate în tract.

Cererile de concurs și aprobarea de a concursa dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc, iar concurenții, cu avizul protopopului, se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc al tractului Ilia, în înțelegere cu Consiliul parohial.

Ilia, la 20 August 1939.

Iuliu Josan
protopop

Nr. 224/1939

(62) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante Bărsău, de clasa III-a, din protopopiatul Devei, cu termen de 30

zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Locuință în natură, cu grădină.
3. 7 jugăre arător, sesiune parohială.
4. Folosința cimitirului.
5. 30 litri porumb smicurat, dela fiecare familie.
6. Venitele stolare obișnuite în tract.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Devei în termenul indicat.

Candidații, după ce vor fi obținut dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc aprobarea cuvenită, se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în parohie spre a fi cunoscuți de parohieni. Deva, la 17 Iulie 1939.

Oficiul protopopesc ortodox rom. al Devei

Teofil Chiffa
protopop

Nr. 421/1939

[73] 2—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei de clasa II-a (doua) Deal din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român”.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Locuință în natură.
2. Sesiune parohială 4½ jugăre arător.
3. Una ferie must de fiecare casă.
4. Taxă la stințirea caselor (Bobotează) 10 lei.
5. Venitele stolare obișnuite în comună.
6. Salarul dela Stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox-român al Sebeșului, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie. Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vră-o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Oficiul protopopesc ortodox-român al Sebeșului în înțelegere cu consiliul parohial.

Sebeș-Alba, 29 August 1939.

Dr. Vasile Oană,
protopop

Nr. 240—1939

(71) 3—3

Concurs repeșit

La ordinul Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc Nr. 8647—1939, pentru întregirea parohiei de clasa III-a Ațel, protopopiatul Târnava mare, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu dependente în stare foarte bună.
3. Sesiune parohială 14 jugăre, arător și fânaț, de calitate bună.
4. ¼ jugăr grădină.
5. Circa 2 stânjini lemne de foc dela primăria comunală, făcutul și adusul lemnelor privește pe preot.
6. Una zi clacă dela fiecare familie în cazul când preotul lucrează sesiunea parohială în regie.
7. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, cu toate documentele și cu încuviințarea specială a Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul indicat.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a se face cunoscuți parohienilor.

Dumbrăveni, la 31 August 1939

Oficiul protopopesc ortodox român în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Dragolea
protopop